

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG

456. PLENÁRIS ÜLÉS, 2009. SZEPTEMBER 30. ÉS OKTÓBER 1.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye – A Bizottság közleménye a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak: Úton az európai e-igazságügyi stratégia felé

(COM(2008) 329 végleges)

(2009/C 318/13)

Előadó: **Jorge PEGADO LIZ**

2008. május 30-án az Európai Bizottság úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 262. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

„A Bizottság közleménye a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak: Úton az európai e-igazságügyi stratégia felé”

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Egységes piac, termelés és fogyasztás” szekció 2009. szeptember 9-én elfogadta véleményét. (Előadó: Jorge PEGADO LIZ.)

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2009. szeptember 30-án és október 1-jén tartott, 456. plenáris ülésén (a 2009. szeptember 30-i ülésnapon) egyhangúlag elfogadta az alábbi véleményt.

1. Következtetések és ajánlások

1.1 Az EGSZB üdvözli az *Úton az európai e-igazságügyi stratégia felé* című európai bizottsági közleményt, mivel megítélése szerint az megfelelő, kidolgozása és bemutatása pedig szervezettséget és alapos utánajárást tükröz. Az EGSZB ezért döntött úgy, hogy véleményt dolgoz ki a kérdésben, annak ellenére, hogy nem kapott erre felkérést.

1.2 Az EP, a Tanács és az Európai Bizottság által azóta elfogadott és a bel- és igazságügyi miniszterek 2008. november 28-i, az e területen 2013-ig végrehajtható cselekvési tervről szóló állásfoglalásában figyelembe vett megállapodás, valamint a kezdeményezés hatóköréről és jövőbeli fejleményeiről szóló ajánlások kulcsfontosságú megfontolandó tényezők.

1.3 Ennek ismeretében az EGSZB általánosságban üdvözli az elfogadandó intézkedésekre vonatkozó iránymutatásokat, ezt azonban egy sor feltételezés alapján, bizonyos paraméterek fennállása esetén és az intézkedések kidolgozásával és végrehajtásával kapcsolatos egyes fenntartásokkal teszi.

1.4 Az EGSZB először is arra kívánja felhívni a figyelmet, hogy az új információs technológiák különféle állampolgársági

és általánosabb közigazgatási szempontokhoz kötődően használt alkalmazásainak keretén belül pontosabban körül kellene határolni az e-igazságszolgáltatás konkrét alkalmazási körét.

1.5 Az EGSZB arra is rá szeretne mutatni, hogy az igazságszolgáltatás – azaz az úgynevezett „tisztességes igazságszolgáltatás” célja végső soron annak biztosítása, hogy a) az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférésre vonatkozó jogszabályok és eljárások általános érvényesítését és egységesítését célzó, dicséretre méltó kezdeményezések valóban általában a nagyközönség, konkrétan pedig a gazdasági és társadalmi szereplők érdekeit szolgálják, és b) az igazságügyi szakemberek elfogadják ezeket a kezdeményezéseket, és igényt tartanak rájuk.

1.6 Az EGSZB aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az e téren születő kezdeményezések esetleg sérthetik az uniós polgárok alapvető jogait, különös tekintettel az adatvédelmi jogokra; határozottan ajánlja, hogy minden meghozott intézkedést a nemzetközi egyezmények alapját képező elvek és az összes uniós tagállamban közös nemzeti polgári eljárásjog maradéktalan tiszteletben tartása mellett hajtsanak végre.

1.7 Az EGSZB felszólítja az Európai Bizottságot, hogy – a szubszidiaritás elvével összhangban – fordítson kellő figyelmet az érintett nemzeti jogrendszerek egyedi jellegzetességeire, amelyek olyan kulturális normákat és nemzeti értékeket tükröznek, amelyeket meg kell őrizni, és – az arányosság elvével összhangban – minden egyes új kezdeményezés esetében végezzen költség-haszon elemzést.

1.8 Az EGSZB ezért azt ajánlja, hogy a tervezett kezdeményezések kidolgozásakor az Európai Bizottság mindig tartsa szem előtt a nagyközönség jogalkalmazásról vallott nézeteit, annak érdekében, hogy az információs és kommunikációs technológiák szolgálják az igazságszolgáltatást, ne pedig fordítva.

1.9 Az EGSZB konkrétan azt javasolja, hogy az igazságszolgáltatási eljárások dematerializálását szolgáló mechanizmusok bevezetésekor különös elővigyázatossággal és gondjal járjanak el, hogy azok megfeleljenek az eljárási és a tartós adathordozókra vonatkozó követelményeknek, ezzel garantálva a jogbiztonságot és a kiszámíthatóságot.

1.10 Végül az EGSZB felkéri az Európai Parlamentet és a Tanácsot, hogy alaposan kövesse nyomon az egyes intézkedések kimenetelét, a saját állásfoglalásaikban lefektetett – az EGSZB által szintén elfogadott – értékek és normák fényében figyelemmel kísérve azok végrehajtását.

2. Bevezetés és indokolás

2.1 Az e-igazságszolgáltatás kérdésével szisztematikusan először az Unió olasz elnöksége foglalkozott 2003-ban, egy az Európa Tanáccsal közösen rendezett konferencián, ahol a következőkre jutottak: „az internetben rejlő előnyökről, lehetőségekről és veszélyekről szóló megbeszélések során végső soron a különösen az Európa Tanács emberi jogi és adatvédelmi egyezményeiben lefektetett értékekkel és jogokkal kapcsolatos aggodalmaink köszönnek vissza”.⁽¹⁾

2.2 Az ezt követő évek során számos tagállam kidolgozta saját e-igazságszolgáltatási rendszerét. Némelyikük alapos elméleti háttérrel rendelkezik, és célja elsősorban a zökkenőmentes gyakorlati alkalmazás biztosítása,⁽²⁾ a koordinációnak azonban híján van.

⁽¹⁾ A 2003. november 13–14-én, Rómában tartott, *Internetstratégiák és e-igazságszolgáltatás Európában* c. konferencia.

⁽²⁾ Érdemes megemlíteni Belgium példáját, ahol az e-igazságszolgáltatási projekt kidolgozásáért felelős bizottság tagjai között ott van néhány kiváló jogtudós és gyakorló jogász, pl. az eljárásindítási módszerekkel és a bírói kar tagjai közti kommunikációs eszközökkel foglalkozó George de Leval professzor, és a bizonyítékokról szóló jog szaktekintélye, Yves Poulet professzor. Portugáliában alapos tanulmányt folytattak a modern technológiáknak a bírósági eljárások különböző pillanataiban és szakaszaiban történő felhasználásáról. Ennek konkrét előzménye egy részletes jelentés volt *Para um novo judiciário: qualidade e eficiência na gestão dos processos cíveis* [Egy új igazságszolgáltatás felé: a polgári eljárások kezelésének minősége és hatékonysága], amelyet a Boaventura de Sousa Santos professzor által vezetett és Conceição Gomes professzor által koordinált Portugál Igazságszolgáltatás Állandó Megfigyelőközpontja készített.

2.3 Közösségi szinten a kérdésre elkezdtek az e-kormányzás részeként tekinteni, különösen az Európai Tanács feirai (2000), illetve sevillai (2002) ülésén elfogadott *eEuropa 2002* és *eEuropa 2005* c. dokumentumok nyomán, valamint az i2010 stratégiai dokumentumban.⁽³⁾

2.3.1 Az *e-Justice* projektet tulajdonképpen már a hatodik keretprogram keretében elindították, ez volt az egyik első „integrált projekt”, céljai azonban még igencsak korlátozottak és kísérleti jellegűek voltak. A kérdés a saját jogán csak az igazságügyi miniszterek 2007. januári, drezdai informális ülésén került napirendre, majd részletesebben is foglalkoztak vele a 2007 májusában, Brémában, az e-igazságszolgáltatással kapcsolatos munkáról tartott konferencián.⁽⁴⁾

2.4 A kérdés azonban a portugál elnökség⁽⁵⁾ idején kapott további lendületet. Először a bel- és igazságügy-miniszterek 2007. október 1–2-i informális ülésén, ahol meghatározták a jövőbeli lehetőségekkel kapcsolatban legfontosabb kérdéseket, majd a Bel- és Igazságügyi Tanács 2007. december 6–7-i ülésén, ahol értékelték az addig elvégzett munkát, és a projekt határidejének 2008. június végét tűzték ki, végül pedig a Miniszterek Tanácsának 2007. december 14-i ülésén született következtetésekből, amelyek üdvözölték az e-igazságszolgáltatás terén addig elért eredményeket, és a munka folytatására szólítottak fel.

2.5 Ezt követően az Európai Bizottság kidolgozta a tárgyalat közleményt, amelyet továbbított a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek és az *Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak*, bár ez utóbbit nem kérte fel vélemény kidolgozására. Erre tekintettel az EGSZB úgy határozott, hogy magához ragadja a kezdeményezést, és kifejti a közleménnyel kapcsolatos álláspontját.

2.6 Eközben mind az Európai Parlamentnek,⁽⁶⁾ mind a Tanácsnak⁽⁷⁾ lehetősége volt állást foglalni a közleménnyel és

⁽³⁾ COM(2005) 229 végleges, 2005. június 1. Vö.: Az EGSZB véleménye, HL C 110., 2006.5.8., Előadó: Göran LAGERHOLM.

⁽⁴⁾ Fontos, hogy A *Hágai Program: Tíz prioritás a következő öt évre* c. dokumentum (COM(2005) 184 végleges, 2005. május 10.) nem foglalkozik az új technológiáknak az igazságszolgáltatás terén történő felhasználásával. A Luis Miguel Pariza Castaños által kidolgozott EGSZB-vélemény (HL C 65., 2006.3.17.) rávilágított, hogy a programból hiányzik az ambíció. Lásd az Európai Bizottság *Jelentés a hágai program 2007. évi végrehajtásáról* c. közelmúltbeli közleményét (COM(2008) 373 végleges, 2008. július 2.), amely szerint „Az értékelés általános tanulsága, hogy az intézkedések elfogadása meglehetősen kívánvalókat hagy maga után”.

⁽⁵⁾ Ezzel kapcsolatban érdemes utalni az Európai Parlament és a Tanács az *Alapvető jogok és jogérvényesülés* általános program keretében a 2007–2013-as időszakra a *Polgári jogi jogérvényesülés* egyedi program létrehozásáról szóló, 2007. szeptember 25-i 1149/2007/EK határozatára (HL L 257., 2007.10.3.).

⁽⁶⁾ Vö.: az Európai Parlament 2008. december 18-i állásfoglalása (előadó: Diana Wallis – 2008/2125(INI) – T6-0637/2008), amely tartalmaz az Európai Bizottságnak címzett ajánlásokat is az e-igazságszolgáltatással kapcsolatban, valamint az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság 2008. november 5-i véleménye (Előadó: Luca Romagnoli).

⁽⁷⁾ Vö.: A Bel- és Igazságügy Tanács 2008. november 27–28-i, 2908. üléséről készült sajtóközlemény (16325/08. sz. dok.), valamint lásd még: az elnökség által a Coreper/a Tanács részére küldött 2008. november 7-i, 15315/08. sz. dokumentum (JURINFO 71, JAI 612, JUSTCIV 239, COPEN 216).

különösen a hozzá csatolt cselekvési tervvel kapcsolatban. Szem előtt tartva, hogy ezt az intézkedési programot öt év alatt kellene végrehajtani, az alábbi megjegyzések és ajánlások jelentőségét nem szabad lebecsülni – tekintve, hogy a civil társadalom képviselőinek hozzájárulását jelentik, akik különösen érdekeltek és érintettek az e területtel kapcsolatos jövőbeli kezdeményezésekben –, és figyelembe lehetne őket venni a különböző tervezett intézkedések végrehajtásakor. ⁽¹⁾

3. Az Európai Bizottság közleményének összefoglalása ⁽²⁾

4. Általános megjegyzések

4.1 Az EGSZB nagy vonalakban támogatja az Európai Bizottság kezdeményezését, amely most kiegészült az Európai Parlament javaslataival és a Tanács iránymutatásaival.

4.1.1 Támogatása azonban számos feltételhez, fenntartáshoz és bizonyos korlátokhoz kötött.

4.2 Ezért alapvetően fontos, hogy megfelelően meghatározzuk az e-igazságszolgáltatás hatókörét. Az e-igazságszolgáltatás az „e-demokrácia” vagy az „e-kormányzás” tágabb fogalmkörébe sorolható, illetve azok kulcselemét képezi. Jóllehet szorosan kapcsolódik az „e-jog” fogalmához, amelynek célja, hogy elősegítse az elektronikus hozzáférést a jogszabályokhoz és valós időben a jogalkotási folyamathoz is – legyen szó anyagi vagy eljárási jogról, kötelező érvényű vagy nem kötelező érvényű jogról –, b) a bíróságok esetjogához és c) a közigazgatási határozatokhoz, az e-igazságszolgáltatásnak csak a polgári, kereskedelmi és esetleg a közigazgatási jog területén végzett igazságszolgáltatás bírósági szempontjaira kellene korlátozódnia – más szóval a bírósági gyakorlatokra és eljárásokra, ideértve a választottbírósági eljárásokat is. ⁽³⁾

4.3 Ezenkívül szem előtt kell tartani, hogy az igazságszolgáltatási programok célja nem az, hogy az igazságszolgáltatás gyors, hatékony, költséghatékony vagy egyértelmű legyen, hanem a TISZTESSÉGES IGAZSÁGSZOLGÁLTATÁS ⁽⁴⁾ biztosítása, amely maradéktalanul tiszteletben tartja az alapvető jogokat, különös tekintettel a személyes adatok védelmére.

4.3.1 Az EGSZB tehát óva int a túlzott egyszerűsítésre, a hatékonyságra, a költségmegtakarításra vagy a gyorsaságra irányuló bármiféle törekvéstől, amely veszélyeztetheti az igazságszolgáltatás alapvető célját, és amely, ahelyett hogy elősegítené az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést, még nehezítheti vagy bonyolíthatja is azt.

⁽¹⁾ Valójában ez egyértelműen a polgári ügyekben történő igazságügyi együttműködéssel foglalkozó parlamentközi fórumon, és különösen az *E-igazságszolgáltatás: eszköz a polgárok, a jogászok és a vállalkozások számára* c. második szekcióülésen elhangzott nyilatkozatok és viták eredménye. A fórumra a francia elnökség alatt, 2008. december 2-án került sor az Európai Parlament brüsszeli épületében.

⁽²⁾ A vélemények terjedelmére vonatkozó korlátozások miatt a vélemény nem tartalmazza az európai bizottsági közlemény és a hozzá kapcsolódó EP- és tanácsi állásfoglalások összefoglalását.

⁽³⁾ Kizárva ugyanakkor az alternatív vitarendezési mechanizmusokat, melyeknek bár a vitarendezés a célja, nem tartoznak az igazságszolgáltatás körébe; pusztán önkéntes, bíróságon kívüli folyamatok, melyeknek célja az érintett felek érdekeinek kiegyensúlyozott érvényesítése.

⁽⁴⁾ Egy latin mondás tökéletesen összefoglalja ezt: „Justitia est constans et perpetua voluntas jus suum cuique tribuendi” [Az igazságszolgáltatás szüntelen törekvés arra, hogy mindenkinek megadjuk azt, amihez joga van].

4.4 Ugyanilyen fontos annak biztosítása, hogy az eljárási lépések elérni kívánt dematerializálása vagy egyszerűsítése, valamint a munkamódszerek és -folyamatok egységesítése ne mossa el a szükségszerűen eltérő szempontok közti különbségeket, és ne is öntse ki a gyereket a fürdővízzel, a szükségtelen és nem kívánt szempontokkal együtt olyan alapvető jellemzőket is kiiktatva, amelyeknek nem kell és talán nem is szabad egyformának lenniük.

4.4.1 Minden körülmények között biztosítani kell, hogy az információs technológiákat alkalmazó programok valóban megfeleljenek általában az európai nagyközönség és különösen a gazdasági és társadalmi szereplők, valamint a jogi szakemberek igényeinek. Hasonlóképpen elkerülendő, hogy ezek a programok ellentétesek legyenek a szakemberek érdekeivel.

4.4.2 Azt is biztosítani kell, hogy a bevezetett vagy kifejlesztett rendszerekbe harmadik felek se rosszindulatból, se pedig pusztán gondatlanságból ne tudjanak beavatkozni oly módon, hogy az veszélyeztesse a rendszer biztonságos és megbízható használatát, illetve ne lehessen a rendszerben tárolt ügyek aktáit és azok tartalmát sem részben, sem egészben módosítani.

4.5 Egy másik szem előtt tartandó szempont azokkal az eljárási szempontokkal kapcsolatos, amelyek a laikusoknak talán túlzottnak és feleslegesnek tűnnek, azonban jelentősen hozzájárulnak a bírók és az ítélethozatal nyilvános megítéléséhez, és az igazságszolgáltatási eljárás során garantálják az alapvető jogok tiszteletben tartását. ⁽⁵⁾

4.6 Hozzá kell tenni, hogy mivel az eljárási jog az anyagi jog alá tartozik, és mivel a tagállamok közti kulturális különbségek miatt jött létre, és mivel az ilyen jogszabályok egységesítése nem lehetséges, nem kívánatos és nem is megfelelő, a másodlagos igazságszolgáltatási eljárások alapvető és ezért különböző szempontjait nem szabad és nem is lehet egységesíteni. Más különben fennáll a veszélye, hogy ütköznek azzal az anyagi joggal, amelyet éppen hogy védeniük és érvényesíteniük kellene.

4.7 Mivel a jog és különösen az eljárási jog az igazságszolgáltatást célzó, valamint szakképzett és megfelelő szakmai tapasztalattal rendelkező jogi szakértők általi használatra szánt jogi szakszabályok összessége, logikus, hogy a jogszabályok meghatározásakor és alkalmazásakor az e szakterülethez tartozó szaknyelvet alkalmazzuk.

⁽⁵⁾ A szerző itt elsősorban az eljárási jog ún. „alapelveire” gondol, melyek közül a legfontosabb „a tisztességes eljárás garantálása”, és ez alá tartozik a bíróság pártatlansága, a felek egyenlőségének elve, rendelkezési elv, az önállóság elve és a kontradiktórius eljárás garantálása, a nyilvános tárgyaláshoz való jog, a bizonyítás joga, az eljárás folytonossága és annak garantálása, hogy a vádlottat az eljárás minden lépéséről megfelelően tájékoztatják (vö.: Miguel Teixeira de Sousa, *Estudos sobre o Novo Processo Civil* [Tanulmányok az új polgári eljárásokról], Kiadó: LEX Lisbon, 1997).

4.7.1 Ha túlzásba visszük azt a törekvést, hogy a jog „egyszerű” és „mindenki számára hozzáférhető” legyen, az azt eredményezheti, hogy a jog veszt szigorából és elveszti különleges szakmai értelmét, amely azonban nem azonos minden nemzeti jogrendszerben, és nem is feltétlenül kell annak lennie.

4.7.2 Az egységesítés helyett itt is inkább a különféle jogi eszközök „megfeleltetési táblázatára” vagy egy „közös referenciakeretre” van szükség.

4.8 Végezetül az EGSZB úgy véli, hogy az új technológiák igazságszolgáltatási célú felhasználását célzó rendszerek sikeres megvalósításához mindenképpen szükséges, hogy a rendszer megfeleljen a szóban forgó szervezet igényeinek és céljainak, kompatibilis legyen a meglévő számítógépes rendszerekkel, elfogadása előtt meghallgatást tartsanak a jelenlegi eljárásokról, és hogy új körülményekhez és célokhoz is gyorsan és olcsón hozzáigazítható legyen.

4.8.1 A kezdeményezés egészét tekintve, valamint végrehajtásának minden szakaszában is nagyobb súlyt kellene fektetni az általános költség-haszon elemzésre, tekintettel arra, hogy az Európai Bizottság (látszólag csak egy hivatalos nyelven elérhető) hatáselemzése nem közöl pontos adatokat erről a kérdésről. Ehelyett konkrétan elismeri, hogy „a felmerülő költségek helyesek, de nem felmérhetők [...]” és csak „eseti alapon” határozhatók meg, miközben a hasznot illetően „általánosságban szólva, gazdasági hatás kétségtelenül létezik, bár nehezen számszerűsíthető”. Ez az álláspont igen szubjektív, ami egy ilyen nagyságrendű projekt esetében nem éppen elfogadható. (1)

5. Részletes megjegyzések

5.1 Mivel a bírósági tárgyalások olyan (eljárás) lépések sorozatából állnak, amelyeket jogbiztonsági és kiszámíthatósági okokból és a részt vevő felek jogainak garantálása érdekében dokumentálni kell, egy az egész tárgyalást rögzítő tartós adathordozó kérdése korlátozná a szóbeliséget és a jogállamiság keretein belüli dematerializációt.

5.1.1 Ennek ismeretében elemzés és megfontolás tárgyává kellene tenni a jelenlegi „átfogó” stratégiában foglalt intézkedések bizonyos szempontjait.

5.2 Az e-igazságszolgáltatási portált illetően az EGSZB úgy véli, hogy annak beindítása előtt minden igazságszolgáltatási szereplő (bírók, államügyészek, bírósági tisztviselők, közigazgatási hatóságok, kormánytisztviselők és minden jogi szakember) alapos képzést kell hogy kapjon annak biztosítása érdekében, hogy a portál hasznos és használható eszköz legyen minden érdekelt számára.

5.2.1 Az EGSZB úgy véli, hogy a portál igazságszolgáltatási információs és szolgáltató fórumként és hasznos kapcsolattartási pontként szolgálhatna a nagyközönség, a vállalkozások és a bírói testület tagjai között a jogi kérdések megválaszolásához.

5.2.2 Az EGSZB megítélése szerint a portál hasznos, életképes eszköz lehetne, amelyet a bírói testület tagjai nap mint nap használnának. Ehhez azonban garantálni kell a rajta szereplő információk megbízhatóságát és hitelességét, és ideális esetben az érintettek védelme érdekében a portálhoz a szóban forgó információ természetétől függően különféle hozzáférési szinteket és jogosultságokat kellene meghatározni.

5.2.3 A polgári és kereskedelmi ügyekben illetékes európai igazságügyi hálózathoz (2) hasonlóan a közösségi és nemzeti jogszabályok hozzáférési pontjaként is kell szolgálnia. Nyilvánosan elérhetőnek kell lennie, és jobb lehetőségeket kell biztosítania az általános jogi tanácsadásra és a jogi problémákkal kapcsolatos segítségnyújtásra.

5.3 A videokonferenciákat illetően az EGSZB úgy véli, hogy minden egyes tagállami bíróság esetében alaposan fel kell mérni, (3) hogy rendelkezik-e az ennek széles körű használatához szükséges audiovizuális berendezésekkel, jelenleg ugyanis nem világos, hogy minden tagállam felszerelte-e a bíróságokat a videokonferenciához szükséges berendezésekkel, illetve hogy a meglévő eszközök kompatibilisek-e, vagy akár megfelelően működnek-e. (4)

5.3.1 Ezenkívül az EGSZB úgy véli, hogy – főleg, ha a cél a bizonyítékgyűjtés vagy a bírósági lépésekről vagy határozatokról való tájékoztatás – valódi jogszabályi harmonizációra van szükség a tagállamok között a vallomástételt és a videokonferenciákat illetően annak biztosítása érdekében, hogy az ugyanarról a kérdésről szóló jogszabályokat egységesen értelmezzék és alkalmazzák. A szükséges jogi koordináció hiányában ugyanis a videokonferenciák alkalmazása a különböző tagállamokban jogi és akár kulturális akadályokba ütközhet.

5.3.2 Az EGSZB úgy véli, hogy ha a videokonferencia alkalmazását a javasolt formában elfogadják, az érintett bíróságoknak mindig kérelmezniük kellene ennek az eszköznek a használatát, ezzel összefüggésben pedig az EGSZB egyetért azzal, hogy a portál támogatni tudná a bíróságok közti videokonferenciákat, mivel rendelkezik mindazzal, ami az ehhez az eljáráshoz szükséges. (5)

(2) Különösen, mivel a 2001/470/EK tanácsi határozat módosításáról szóló határozatra vonatkozó friss európai bizottsági javaslat ennek használatát a jogi szakemberekre korlátozta (Vö.: HL C 175., 2009.7.28., 84. o., előadó: María Candelas SÁNCHEZ MIGUEL.)

(3) A Tanács cseh elnöksége időközben arra kérte a tagállamokat, hogy adjanak meg minden birtokukban lévő információt a nemzeti bíróságokon rendelkezésre álló audiovizuális berendezésekről, és az erre érkezett válaszokat közzétette a *Summary of the replies of the EU Member States to the request of the Czech Minister of Justice for information on national videoconferencing equipment in the judiciary* [Az uniós tagállamok válaszainak összefoglalása a cseh igazságügy-miniszter által a nemzeti bíróságok audiovizuális felszereltségével kapcsolatban hozzájuk intézett kérdésre] c. dokumentumban.

(4) A rendszerek átjárhatóságának kérdésével az Európai Bizottság nemrégiben foglalkozott (COM(2008) 583 végleges), ez a javaslat a 2009. február 25-én elfogadott EGSZB-velemény tárgyát képezte (HL C 218., 2009.9.11., 36. o., előadó: Antonello PEZZINI), az olvasónak a többi idevonatkozó tárgyú véleménnyel együtt ezt is figyelmébe ajánljuk.

(5) Említést érdemel a Tanács jogi információs munkacsoportjának (e-igazságszolgáltatás) eddigi tevékenysége, különös tekintettel az igazságszolgáltatási adatok kezelése terén tett előrelépésekről szóló jelentésre (9362/09. sz. dokumentum), a videokonferenciáról szóló stratégiai dokumentumra (9365/09. sz. dokumentum), a használati útmutatóra (9863/09. sz. dokumentum) és a nyilvános tájékoztatóra (9862/09. sz. dokumentum), amelyek híven tükrözik a jelen véleményben is felsorolt aggályokat. (Valamennyi dokumentum 2009. május 15-én kelt.)

(1) Lásd a 2008. május 30-i hatáselemzés (SEC(2008) 1947) 5.3.2. és 5.3.3. pontját, 30–31. o.

5.4 A hatóságok közötti együttműködést illetően, különösen a bűnügyi nyilvántartások összekapcsolásával kapcsolatban az EGSZB úgy véli, hogy a szóban forgó információk kényes jellegére való tekintettel ezt az együttműködést az érintettek magánéletének védelme érdekében a legszigorúbb biztonsági és adatvédelmi előírások betartása mellett kell megvalósítani.⁽¹⁾

5.4.1 Az EGSZB ugyanakkor úgy véli, hogy előzetes tanulmányt is kellene folytatni a nemzeti jogszabályokról és az egyes tagállamokban meglévő anyagi feltételekről annak biztosítása érdekében, hogy az ilyen kényes információk esetében a bűnügyi információk cseréje terén kizárt legyen az eltérő jogalkalmazás és adatkezelés.

5.5 A fordítást illetően az EGSZB rá kíván mutatni, hogy az e-igazságszolgáltatási portálnak többnyelvűnek kell lennie, és az Unió minden hivatalos nyelvén tájékoztatást kell nyújtania. A használhatóság és a valamennyi uniós polgár számára való hozzáférés érdekében gépi fordítórendszerrel biztosítani kell a weboldal tartalmának azonnali fordítását.

5.5.1 A jogi szakembereket segítő, az e-igazságszolgáltatási portál tartalmazhatná a jogi fordítók és tolmácsok adatbázisát, valamint az összes szükséges űrlapot, amelyeket pontosan

le kellene fordítani az egyes tagállamok jogrendszereiben használt nyelvekre.

5.5.2 Mivel egy hatékony, az összes közösségi nyelvre automatikusan és egyidejűleg fordító rendszer óriási költségekkel jár, alaposan át kell gondolni, hogy megvalósítható-e, és arányos-e az elérhető eredményekkel és azok gyakorlati hasznával.

5.6 A különös fenntartásokkal és óvatossággal kezelendő kezdeményezések közül kiemelendő az európai fizetési meghagyásos eljárásnak⁽²⁾ és a kis értékű követelések európai eljárásának⁽³⁾ teljes dematerializációja, valamint az egyéb „teljes mértékben elektronikus európai eljárások” kialakítása, a kizárólag elektronikus idézések és eljárási lépésekről való értesítések, a bírósági költségek online kifizetése vagy az okiratok elektronikus hitelesítése.

5.6.1 Az EGSZB azt ajánlja, hogy a lehető legkörültekintőbben járjanak el bármely fent említett új fejlesztés bevezetésekor, és azok általános elfogadása előtt alaposan elemezzék a költség-haszon arányt és azt, hogy szükség van-e hosszabb próbaidőszakra; emellett abszolút garanciákat kér a jogállamiságot tiszteletben tartó összes államban egységes eljárásjogi szabályoknak való megfelelés biztosítása érdekében.

Kelt Brüsszelben, 2009. szeptember 30-án.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke

Mario SEPI

⁽¹⁾ Lásd az európai adatvédelmi biztos következő tárgyban készített véleményét: A Bizottság közleménye a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak: Úton az európai e-igazságügyi stratégia felé, (2009/C128/02), HL C 128., 2009.6.6., 13. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1896/2006/EK rendelete (2006. december 12.) az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról (HL L 399., 2006.12.30., 1. o.)

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 861/2007/EK rendelete (2007. július 11.) a kis értékű követelések európai eljárásának bevezetéséről (HL L 199., 2007.7.31., 1. o.)